

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 7014201183
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7014201183.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Eriky Šobichovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci (navrhovateľa) žalobcu: ETP Slovensko - Centrum pre udržateľný rozvoj, so sídlom Zemplínska 15/A, 040 01 Košice, IČO: 31 751 245, právne zastúpeného spol. Advokátska kancelária Vasil, Šimonovič & partners, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 240 482, proti (odporcovi) žalovanému: Mesto Moldava nad Bodvou, so sídlom Školská 2, 045 52 Moldava nad Bodvou, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zn. 6561/14 z 18. augusta 2014 a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/49/2014-168 z 29. septembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sp/49/2014-168 z 29. septembra 2020 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu zn. 6561/14 z 18. augusta 2014, ktorým tento podľa § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o VKP“), zakázal navrhovateľovi konanie verejného kultúrneho podujatia - hudobného festivalu „MOLDAVA SPOLU 2014“, ktoré sa malo uskutočniť 29. augusta 2014, oznámeného mestu 28. mája 2014 s miestom konania Moldava nad Bodvou - Budulov.

Správny súd uviedol, že po opakovanom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporcu, ako aj dôkazmi, predloženými v priebehu súdneho konania, vyhodnotiac jednotlivé dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že toto rozhodnutie nebolo vydané v rozpore s platnou právnou úpravou. Podľa názoru správneho súdu v predmetnej veci bol dostatočne zistený skutkový stav veci, z

neho bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa správny súd stotožnil. Napadnuté rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po jeho formálnej stránke.

V odôvodnení rozhodnutia správny súd skonštatoval, že odporca po tom, čo mu bolo doručené predmetné oznámenie o konaní verejného kultúrneho podujatia, vyžiadal od navrhovateľa listom z 8. augusta 2014 a následne e-mailom z 12. augusta 2014 doplňujúce informácie k tomuto podujatiu a zároveň špecifikoval, aké podklady od navrhovateľa požaduje. Z vlastnej iniciatívy si vyžiadal od OR PZ Košice - okolie, odboru poriadkovej polície OO PZ Moldava nad Bodvou stanovisko ku konaniu predmetného verejného kultúrneho podujatia. Navrhovateľ rešpektujúc požiadavky odporcu doplnil informácie k festivalu „MOLDAVA SPOLU 2014“ listom z 12. augusta 2014, doručeným odporcovi 13. augusta 2014, v ktorom okrem iného uviedol, že v spolupráci s usporiadateľskou službou a zložkami štátnej a mestskej polície bude vynaložené úsilie, aby nedošlo k narušeniu nočného pokoja, že dopravná situácia bude riešená podľa pokynov a v spolupráci s dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Košice - okolie, ako aj správcu komunikácie s tým, že po spracovaní dopravného projektu bude tento mestu obratom poskytnutý, pričom priamo na mieste budú dopravu riadiť poverení príslušníci policajného zboru v spolupráci s usporiadateľskou službou a do priestorov areálu podujatia budú mať usporiadateľskou službou umožnený vstup iba vozidlá technického a organizačného zabezpečenia a zásobovania. Z uvedeného listu zároveň vyplýva, že bezpečnosť a udržiavanie verejného poriadku plánuje organizátor na podujatí zabezpečiť prostredníctvom zložiek, ktoré sú špecifikované v uvedenom oznámení s tým, že v termíne po 18. auguste 2014 plánuje zorganizovať samostatné stretnutie všetkých zložiek k problematike zabezpečenia verejného poriadku a súčinnosť zainteresovaných subjektov. Organizátori podujatia majú záujem uzavrieť s Mestom Moldava ako vlastníkom pozemkov dohodu o presnom mieste konania festivalu tak, aby bolo zabezpečené dodržanie všetkých bezpečnostných a iných relevantných predpisov, pričom navrhnuté bolo uzavrieť s Mestom Moldava nad Bodvou nájomnú zmluvu na priestory a pozemky, na ktorých sa festival bude konať. V týždni od 19. augusta 2014 by organizátor chcel zorganizovať osobné stretnutie všetkých zainteresovaných strán v priestoroch Mestského úradu v Moldave nad Bodvou za účelom vzájomnej dohody a zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia všetkých návštevníkov festivalu. Z bodu 6 tohto listu vyplýva, že organizátor požiadal o súčinnosť odporcu, pokiaľ ide o propagáciu podujatia, asistenciu pri úprave verejného priestranstva, poskytnutie nástrojov technického vybavenia, zapožičanie prenosných odpadkových košov, súhlas s prevádzkovaním kyvadlovej dopravy pre návštevníkov, vydanie súhlasu s využitím priestorov komunitného centra, ako aj priestoru v prípade predpovede krajne nepriaznivého počasia. Tieto informácie však neboli podložené žiadnymi konkrétnymi dôkazmi, ktoré by nasvedčovali uskutočneniu krokov, smerujúcich k eliminácii špecifikovaných rizík v dostatočnom časovom predstihu pred uskutočnením predmetného verejného kultúrneho podujatia. Preto v záujme objektívneho objasnenia skutkového stavu bol navrhovateľ odporcom vyzvaný na predloženie relevantných dôkazov v tejto súvislosti (rozhodnutia, resp. stanoviska poriadkovej polície, mestskej polície v súvislosti s poskytnutím súčinnosti pri zabezpečovaní verejného poriadku, dopravného inšpektorátu v súvislosti so zabezpečením parkovania). Vzhľadom na jeho vyjadrenie, v ktorom prezentoval záujem o uzavretie nájomnej zmluvy na priestory a pozemky, na ktorých plánuje uskutočniť predmetné podujatie s odporcom bol vyzvaný aj na špecifikáciu parciel, ktorých by sa jeho zámer mal týkať. Uvedené doklady a špecifikácia odporcovi do vydania rozhodnutia predložené neboli, rovnako ako ani návrh nájomnej zmluvy.

Správny súd ďalej uviedol, že kultúrne podujatie, ktoré bolo napadnutým rozhodnutím zakázané, sa malo uskutočniť v rómskej osade Budulov, pričom uvedená osada je fungujúcou komunitou, kde dlhodobo žije cca 700 - 1400 ľudí, vrátane detí. Ide o marginalizovanú komunitu, ktorá trpí vysokou mierou sociálnej separácie jednotlivcov od spoločnosti v dôsledku napr. nedostatočného vzdelania, rasy, a pod., preto sa pri organizovaní verejného kultúrneho podujatia môžu vyskytnúť nedostatky, ktoré sa bežne pri organizovaní verejných kultúrnych podujatí nevyskytujú. Odporca napadnuté rozhodnutie oprel predovšetkým o stanovisko OR PZ Košice - okolie, odboru poriadkovej polície OO PZ Moldava nad Bodvou, ktoré mu bolo doručené 14. augusta 2014, keďže informácie predložené navrhovateľom na základe jeho požiadavky nepovažoval za postačujúce.

K námietke navrhovateľa, týkajúcej sa príjazdovej cesty, ktorá je podľa jeho názoru pre potrebu zásahu

bezpečnostných zložiek dostatočná, čo odôvodňoval predchádzajúcimi zásahmi bezpečnostných zložiek, jej využívaním nákladnými autami v rámci realizácie stavebných prác pri výstavbe nového komunitného centra, považoval správny súd za potrebné poukázať na to, že uvedené dôvody sa vzťahovali na situáciu, kedy sa v danej lokalite nekonalo také masové podujatie, takže za daných okolností tu nebola takáto reálna hrozba závažného nebezpečenstva pre zdravie obyvateľov. V tejto súvislosti sa správny súd stotožnil s argumentáciou odporcu obsiahnutou v jeho vyjadrení, založenou aj na jeho znalosti miestnych pomerov a predchádzajúcich skúsenostiach, že v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť aj ľudský faktor, z hľadiska ktorého tu existovalo riziko vyplývajúce z nedodržania určitého stanoveného štandardu správania príslušníkov tejto komunity, ktorých prejavy sú často spontánne a môžu vyústiť do davovej psychózy, príp. aj násilia, čím by nebolo možné vylúčiť znemožnenie kumulovanému vjazdu a odjazdu súčasne niekoľkých vozidiel záchranných zložiek v prípade potreby. Na uvedené by nemala vplyv ani plánovaná technická úprava cesty za účelom jej rozšírenia (vykosenie) a zabezpečenie iba pešieho prístupu návštevníkov. Je síce pravda, že takáto situácia by sa mohla eventuálne vyskytnúť pri uskutočnení každého verejného kultúrneho podujatia, avšak v uvedených podmienkach je toto riziko značne zvýšené. Navrhovateľ ako usporiadateľ prítomnosť komunálneho odpadu a výkalov na trávnatých porastoch v okolí príjazdovej cesty i v blízkosti obydli v podanom opravnom prostriedku nepovažoval za vážne a bezprostredné ohrozenie zdravia účastníkov podujatia, ktoré by odôvodňovalo zákaz podujatia s tým, že pred samotným podujatím plánoval rozsiahlu úpravu a upratovanie priestorov podujatia v spolupráci s obyvateľmi osady a odporcom, ktorého o uvedené požiadal, realnosť čoho odvodzoval od úspešnosti predchádzajúceho zrealizovaného projektu „Kvalita života v našej osade“, dokumentovaného fotografiami i prezenčnou listinou zo záverečného stretnutia z 15. júna 2013. V tejto súvislosti považoval správny súd za potrebné uviesť, že uvedený projekt bol realizovaný za súčinnosti odporcu, ktorý na tento účel poskytol veľkokapacitné kontajnery, technické vybavenie a zapožičal aj pracovné nástroje (lopaty, hrable, fúriky). V tomto prípade však, ako to vyplýva z vyjadrenia odporcu k oznámeniu usporiadania kultúrneho podujatia z 13. augusta 2014, adresovaného navrhovateľovi, bolo navrhovateľovi oznámené, že nie je v možnostiach a schopnostiach odporcu poskytnúť navrhovateľovi súčinnosť, požadovanú v liste z 12. augusta 2014, keďže mesto je v exekúcii, v dôsledku čoho nie je v jeho finančných možnostiach hradiť zvýšené náklady za elektrickú energiu za priestory komunitného centra v prípade napojenia sa stánkov s občerstvením k jeho elektrickým rozvodom, čo považoval za nemožné aj z bezpečnostného hľadiska, ani poskytnúť mu nástroje a technické vybavenie, t. j. súčinnosť pri úprave a upratovaní predmetného verejného priestranstva. Navrhovateľ v tejto súvislosti, reagujúc na vyjadrenie odporcu, namietal aj časovú súvislosť ním predloženej fotodokumentácie, na ktorej je zaznamenané znečistenie prostredia, v ktorom sa malo uskutočniť verejné kultúrne podujatie s tým, že táto bola pravdepodobne zhotovená v r. 2017. Túto námietku nepovažoval správny súd za opodstatnenú, keďže zo správy o činnosti navrhovateľa, prerokovanie ktorej bolo súčasťou programu 31. zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Moldave nad Bodvou 5. júna 2014 vyplýva, že „...v osade nie je zabezpečený odvoz odpadkov, preto sa kumulujú, zapáchajú, sú živnou pôdou pre hľadavce a šírenie chorôb...“, t. j. takýto stav, ktorý bol jedným zo závažných dôvodov pre zákaz tohto podujatia, v uvedenej osade existoval aj krátko pred uskutočnením predmetného verejného kultúrneho podujatia, o čo oprel navrhovateľ aj svoju požiadavku o súčinnosť v tejto súvislosti v liste zo dňa 12. augusta 2014, ktorej ako to vyplýva z už uvedeného nebolo možné vyhovieť. Riziko závažného ohrozenia zdravia účastníkov predmetného podujatia v tejto súvislosti teda reálne existovalo a jeho eliminácia bez súčinnosti odporcu bola vážne spochybnená. K námietke rizika neregulovanej rieky Bodva v blízkosti osady, považoval správny súd za akceptovateľný argument navrhovateľa, že zabezpečenie jeho eliminácie by bolo možné v súčinnosti s usporiadateľskou službou vyhradením priestoru pre návštevníkov a jeho vyčlenením za pomoci technických pomôcok. Tvrdenie navrhovateľa, že dohodou s majiteľmi psov riešil umiestnenie ich psov v uzavretých priestoroch a ich uviazanie v dostatočnej vzdialenosti od priestoru určeného pre návštevníkov podujatia, čím zamedzil vážnemu zdravotnému riziku tvrdenému odporcom v napadnutom rozhodnutí nebolo možné akceptovať, pretože riziko v tejto súvislosti hrozilo predovšetkým zo strany túlavých psov, ktorí nemajú majiteľa a ktorých je v osade množstvo, bez potrebného očkovania, v dôsledku čoho reálne hrozilo riziko ohrozenia zdravia v prípade pohryzenia účastníkov predmetného podujatia.

Z obsahu administratívneho spisu (oznámenie o konaní verejného kultúrneho podujatia z 26. mája 2014,

stanovisko OR PZ Košice - okolie, odboru poriadkovej polície OO PZ Moldava nad Bodvou z 12. augusta 2014) i z vyjadrení účastníkov konania, obsiahnutých v súdnom spise, vyplýva, že oficiálny počet obyvateľov tejto lokality je nižší ako 800, čo v daných podmienkach nemusí zodpovedať skutočnému počtu tam žijúcich obyvateľov (podľa monitoringu OR PZ Košice - okolie, odboru poriadkovej polície OO PZ Moldava nad Bodvou až 1400). Aj keby tomu tak bolo, navrhovateľ predpokladá účasť približne 700 návštevníkov uvedeného podujatia. Za predpokladu, že sa podujatia nezúčastnia všetci obyvatelia danej lokality, počet osôb počas predmetného podujatia by bol v danej lokalite pomerne vysoký a so zohľadnením okolností už vyššie uvedených (napr. bod 48 a ďalšie rozsudku správneho súdu), riziko mimoriadnej udalosti ohrozujúcej zdravie účastníkov podujatia (napr. ušliapanie davom, epidémia, škody na majetku, fyzický konflikt) nie je vylúčené a jeho eliminácia prostredníctvom usporiadateľskej a strážnej služby, prípadne hliadkami poriadkových síl, by bola značne sťažená. Zanedbateľnou v tejto súvislosti nie je ani informácia, vyplývajúca zo správy o činnosti navrhovateľa, prerokovanie ktorej bolo súčasťou programu 31. zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Moldave nad Bodvou 5. júna 2014, že v osade je niekoľko desiatok ľudí závislých od toluénu a nie je zriedkavosťou stretnúť nadrogovaných mladých rodičov so sfetovaným dieťaťom. Navrhovateľ v priebehu konania predložil súdu stanovisko vypracované spoločnosťou Pohoda festival, s.r.o., Bratislava z 26. novembra 2017, z ktorého vyplýva, že táto spoločnosť sa v roku 2014 spolupodieľala na organizovaní verejného kultúrneho podujatia hudobného festivalu „MOLDAVA SPOLU 2014“, ktorý sa mal uskutočniť 29. augusta 2014 v Moldava nad Bodvou - Budulove, kde v rámci prípravy podujatia sa oboznámila s podmienkami na mieste samom, na základe čoho konštatovala vhodnosť miesta pre konanie tohto podujatia s tým, že s jej spoluprácou by občianske združenie ETP Slovensko - Centrum pre udržateľný rozvoj istotne zabezpečilo pokojný a bezpečný priebeh plánovaného festivalu, a že akékoľvek bezpečnostné riziká bolo možné veľmi efektívne minimalizovať zo strany organizátorov. Správny súd nespochybňoval dlhoročné skúsenosti tejto spoločnosti s organizovaním aj v zahraničí známych masových verejných kultúrnych podujatí, ani legitimitu jej stanoviska k bezpečnosti a technickému zabezpečeniu kultúrnych podujatí, avšak predmetné stanovisko obsahuje iba všeobecné konštatovanie týkajúce sa vhodnosti miesta (čo do rozlohy a situovania verejného priestranstva, vhodnosti prístupovej komunikácie) na zorganizovanie hudobného festivalu, ako aj dokumentovanie jej schopnosti obmedziť prístup návštevníkov na festival v prípade, ak sa dostaví veľmi vysoký počet osôb, z čoho by vznikali bezpečnostné riziká za spolupráce s bezpečnostnou službou bez ohľadu na počet návštevníkov s poukazom na dlhoročné skúsenosti s organizovaním masových verejných kultúrnych podujatí i na to, že je organizátorom festivalu Pohoda, ktorý sa na Slovensku koná každoročne od roku 1997 s vysokou návštevnosťou. Nevyplývajú z neho však žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery odporcu ohľadne rizík závažného ohrozenia zdravia, ktoré aj správny súd, ako to vyplýva z už uvedeného, považoval za relevantné pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

Správny súd uzavrel, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané orgánom vecne, funkčne a miestne príslušným, ktorý vo veci rozhodol v súlade s hmotnoprávnymi aj procesnoprávnymi predpismi. Zo strany odporcu podľa názoru správneho súdu s poukazom na už uvedené nedošlo k porušeniu zásady primeranosti, oficiality a vyhľadávacej zásady, pretože tento mal v zmysle zásady objektívnej pravdy právo na poskytnutie všetkých relevantných informácií, ktoré by akékoľvek pochybnosti ohľadne zabezpečenia bezpečnosti podujatia jednoznačne vylúčili. Požiadavky adresované navrhovateľovi v uvedenom smere preto nemožno považovať za neprimerané. V záujme zistenia skutkového stavu si správny orgán zabezpečil dôkazy, ktoré neboli zabezpečené oznamovateľom a vychádzajúc z týchto považoval skutkový stav za zistený dostatočne. Keďže citovaná osobitná právna úprava oprávňuje obec zakázať podujatie, ktoré sa má konať na mieste, kde by jeho účastníkom hrozilo závažné nebezpečenstvo pre ich zdravie alebo kde by konanie podujatia obmedzovalo verejnú dopravu alebo zásobovanie obyvateľstva a keďže v konaní bola preukázaná existencia najmä závažného nebezpečenstva pre zdravie účastníkov z dôvodov, špecifikovaných v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, t. j. boli splnené podmienky, pre vydanie tohto rozhodnutia, zo strany správneho orgánu nedošlo k neprimeranému zásahu do ústavného práva slobodne sa zhromažďovať podľa čl. 28 Ústavy SR, ani slobody prejavu v zmysle čl. 26 Ústavy SR.

Záverom odôvodnenia sa správny súd zaoberal procesnými námietkami navrhovateľa, ktoré, s odkazom

na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 8Sžo/5/2017-148 z 28. júna 2018, vyhodnotil ako nedôvodné.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keď žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá na náhradu trov konania právo zo zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Žalobca podané odvolanie odôvodňoval jednak tým, že správny súd vec nesprávne právne posúdil a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo bližšie odôvodňoval totožne ako v žalobe a ako aj v odvolaní z 18. augusta 2017, tým, že neboli splnené podmienky na zakázanie verejného podujatia, t. j. nebolo preukázané, že by nebezpečenstvo účastníkom skutočne hrozilo a tiež, že by išlo o závažné nebezpečenstvo. Žalobca zdôraznil, že v prejednávanej veci mnohé zo žalovaným označených rizík nemajú pôvod v plánovanom podujatí, ale ide o bežné riziká, ktoré sú v danej lokalite stále prítomné a miestni obyvatelia v daných podmienkach každodenne žijú. Žalobca súčasne odôvodňoval svoje odvolanie odňatím možnosti konať pred súdom, keď napadnutý rozsudok považoval za nedostatočne odôvodnený.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že všetky uvedené navrhované riešenia sú čisto teoretickou-hypotetické až fakticky nereálne, pričom žalobca sám v celom konaní pred vydaním rozhodnutia nezabezpečil v rámci súčinnosti s mestom praktické riešenia odstránenia spomínaných problémov, pričom sa sám zaviazal napríklad predložiť spracovaný dopravný projekt vypracovaný v spolupráci s Dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Košice - okolie, resp. sa zaviazal v termíne do 18. augusta 2014 zorganizovať samostatne stretnutie všetkých zložiek (bezpečnostných, organizačných) k problematike zabezpečenia verejného poriadku. Ani v jednom prípade navrhovateľ nepredložil o svojich aktivitách dôkaz a tak mesto muselo vychádzať z vlastnej zabezpečovacej povinnosti ohľadom dôkazných prostriedkov. Žalovaný uzavrel, že žalobca skutočnosťami uvedenými v odvolaní nepreukázal žiadne dôvody, na základe ktorých by mal odvolací súd zrušiť rozhodnutie prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. marca 2021 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a

inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívnych spisov správnych orgánov a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S poukazom na uvedené potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Na doplnenie a k jednotlivým odvolacím dôvodom najvyšší súd poukazuje na osobitosť rozhodnutia o zákaze verejného podujatia, kedy správny orgán vychádza z potreby rozhodnutia v časovo obmedzenom období ohraničenom momentom oznámenia hromadného podujatia na jednej strane (začiatok) a konaním hromadného podujatia (koniec). Je preto vysoko pravdepodobné, že nie vždy dokáže správny orgán zabezpečiť dostatok podkladových materiálov na to, aby zistený a ustálený skutkový stav mohol byť považovaný za nepochybný. Rozhodnutie, ktorým dochádza k zákazu podujatia nemôže byť síce svojvoľné, na druhej strane však má prevenčný charakter, preto vychádza z hypotetických záverov podporených zisteným skutkovým stavom - dôkaznou situáciou.

V predmetnej veci bolo potrebné vziať do úvahy osobitosť plánovaného podujatia, a to vysokú účasť obyvateľov marginalizovanej komunity s nižšou mierou sociálnej inklúzie. Uvedené samé o sebe nevyklučuje konanie verejného podujatia s účasťou členov marginalizovanej komunity, práve naopak, najvyšší súd podporuje integráciu marginalizovaného obyvateľstva, avšak objektívne komplikuje a sťažuje organizovanie verejného podujatia.

Skutočnosti, ktoré vyplývajú zo stanoviska OR PZ Košice - okolie, odboru poriadkovej polície OO PZ Moldava nad Bodvou z 12. augusta 2014 a tiež zo znalosti žalovaného o miestnych pomeroch (hoc tento tieto znalosti v napadnutom rozhodnutí bližšie nerozvádza, čo možno považovať za nedostatok, avšak z kontextu rozhodnutia vyplýva, že tieto korešponujú s vyššie uvedeným stanoviskom), sú spôsobilé vzbudiť pochybnosti o bezpečnosti účastníkov podujatia, preto bolo na mieste posudzovať tieto nedostatky v kontexte s osobitosťami hromadnej účasti členov exkuzovanej komunity, čo odôvodňuje vyššiu pravdepodobnosť vzniku krízovej situácie, kedy sa identifikované nedostatky môžu výrazne prejaviť.

Najvyšší súd sa síce stotožňuje so žalobcom, že tento dokázal predložiť riešenia identifikovaných

nedostatkov, avšak tieto riešenia boli predložené v teoretickej rovine, ich praktické riešenie absentovalo, a to najmä v nadväznosti na blížiaci sa termín konania verejného podujatia. Tu je na mieste poukázať, že žalobca sa zaviazal predložiť spracovaný dopravný projekt vypracovaný v spolupráci s Dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Košice - okolie, resp. sa zaviazal v termíne do 18. augusta 2014 zorganizovať samostatne stretnutie všetkých zložiek (bezpečnostných, organizačných) k problematike zabezpečenia verejného poriadku, avšak k uvedenému nedošlo, resp. žalobca nepredložil o týchto svojich aktivitách dôkaz.

Možno preto uzavrieť, že obavy žalovaného o bezpečnosť účastníkov boli odôvodnené, a keďže tieto pretrvávali aj krátko pred plánovaným termínom podujatia, žalovaný preventívne pristúpil k zrušeniu plánovaného verejného podujatia. Je na mieste poznamenať, že žalovaný v čase vydania predmetného rozhodnutia nemal k dispozícii dôkazy v takom rozsahu, v akom sú v súčasnosti k dispozícii správne súdu, tento vychádzal najmä zo stanoviska OR PZ Košice - okolie, odboru poriadkovej polície OO PZ Moldava nad Bodvou z 12. augusta 2014, s ktorými vznesenými obavami sa stotožnil, a ktoré neboli v tom čase náležite odstránené.

Napadnutý rozsudok správneho súdu považoval najvyšší súd za náležite odôvodnený v intenciách zrušujúceho uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 8Sžo/5/2017-148 z 28. júna 2018, pričom tento sa vysporiadal s jednotlivými identifikovanými hrozbami a náležitým spôsobom osvedčil ich pretrvávajúcu existenciu. Najvyšší súd preto priznal žalovanému dobromyseľnosť pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, toto považoval v čase jeho vydania za zákonné a podložené dostatočnými dôkazmi.

Záverom kasačný súd uvádza, že napriek tomu, že sa stotožňuje so záverom žalovaného, že daná lokalita na konanie rozsiahleho verejného podujatia nebola vhodná, podporuje aktivitu žalobcu v snahe o inklúziu marginalizovaného obyvateľstva v danej lokalite a konštatuje, že toto rozhodnutie nemá byť prekážkou organizovania prípadných ďalších podujatí, ktorých cieľom je zblíženie majoritného a marginalizovaného obyvateľstva.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému ich náhrada zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.